

[Indenrigsministeren.]

til skal jeg naturligvis være villig. Jeg skal i en nærmere Fremtid optage en Overvejelse af, under hvilken Form dette kan ske, men naturligvis maa man være paa det rene med, at Regnskabsskemaet af 1868 i og for sig er fyldestgørende, for saa vidt som det tilsteder en Regnskabsform, der, naar den gennemføres omhyggeligt, kan give den fornødne Oversigt, i hvert Tilfælde i alle mindre Kommuner paa Land og i By. Det, der er Ulykken ved Kommunalforvaltningen her i Landet, er i mange Tilfælde det, at vedkommende ikke er tilstrækkelig regnskabskyndig eller ikke har tilstrækkelig Tid af ofre paa det kommunale Arbejde; derved opstaar der Vanskeligheder, som i langt færre Tilfælde skyldes Tilbøjelighed hos vedkommende til mindre redelig Færd end ganske simpelt hen Mangel paa Evne eller Tid til at gennemføre den Regnskabsform, som er tilraadet eller foreskrevet.

Hermed vil jeg naturligvis paa ingen Maade have sagt, at det ikke kan have sin Betydning at opnaa en Simplifikation og navnlig gennem en Ændring i Regnskabsformen at opnaa en naturligere og klarere Forbindelse mellem Kasseregnskabet og Status end den, der efter den gamle Regnskabsform har været til Stede hidtil.

Saa udtalte det ærede Medlem sig paa ny om den Fordeling af 1½ Mill. Kr. til Kommunerne, der gennem mange Aar har fundet Sted efter de saakaldte Sandbækske Fordelingsregler. Det ærede Medlem udtalte som sin Opfattelse, at disse Fordelingsregler er uheldige. Ja, det kan der naturligvis være delte Meninger om, jeg anser dem heller ikke for i den Grad at være Løsningen af en hidtil uløst Gaade, som man vistnok forestillede sig paa det Tidspunkt, disse Regler blev til. Jeg mener ogsaa, at Fordelingen af de 1½ Mill. Kr. mellem samtlige Danmarks Kommuner, naar man tænker paa, i hvilken Grad de kommunale Budgetter er steget siden 1903, er af betydningsløs Art, saa hvis dette Beløb fremtidig i Kommunernes Forvaltning skal have Værdi, maa man ganske sikkert indskrænke sig til at hjælpe de Kommuner, som er vanskeligt stillet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem deri og har ogsaa truffet Forberedelser til

at søge dette Spørgsmaal ordnet og tilrettelagt paa en anden Maade, end Tilfældet hidtil har været.

Jeg kommer saa til det Spørgsmaal, der har taget største Delen af den Tid, der er anvendt paa Indenrigsministeriets Budget, Spørgsmaalet om Brydning og Salg af Kryolit, som er rejst af det ærede Medlem Hr. Hauge, der meget udførligt har gjort Rede for sin Behandling af denne Sag gennem den Periode, hvor det ærede Medlem var Indenrigsminister. Nu ved jeg i Grunden ikke, om dette var paakrævet, jeg tvivler en lille Smule derpaa, og Oplysning i saa Henseende er jo ogsaa ret udførligt givet tidligere, men det ærede Medlem har nu fundet det ønskeligt, og dertil er der i og for sig ikke noget at sige, naar man erindrer, hvor nær det ærede Medlem stod den Tilægsoverenskomst, der er en Hovedfaktor i den nuværende Ordning af Forholdet mellem Kryolitmine- og Handels-Selskabet.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at naar han nu fremdrog denne Sag, var Grunden en dobbelt; for det første var det den, at der var afsluttet en ny Kontrakt med det amerikanske Selskab, som populært kaldes „Pennsalt“, om Levering af Kryolit, og for det andet var det en Række Artikler, der i Sommer havde staaet i „Jyllandsposten“ om Kryolitspørgsmaalet. Om den første Anledning til at rejse Spørgsmaalet om Kryolitmine- og Handels-Selskabets Kontrakt af 1928 med „Pennsalt“ udtalte det ærede Medlem, at han ikke fandt noget at misbillige i denne Kontrakt undtagen det ene, at jeg som Indenrigsminister ikke havde sikret mig Finansudvalgets Tilslutning til Kontrakten eller i hvert Tilfælde dets Tiltræden af de Principper, hvorpaa denne Kontrakt var bygget.

Jeg har i et Samraad i Finansudvalget udførligt gjort Rede for denne Sag, og jeg har udførligt forklaret det ærede Medlem, hvorfor hverken det ene eller det andet af de Krav, han her stiller, fra min Side kunde opfyldes, idet jeg først kom i Forbindelse med hele dette Spørgsmaal, efter at Finansudvalget ved Rigsdagssamlingens Slutning var ophørt at eksistere, og da denne Kontrakt af Hensyn til Kontinuiteten i Leverancerne fra Kryolitminen til det amerikanske Selskab nødvendigvis i Løbet af meget kort Tid skulde afsluttes, var der ingen